

Menalcas

Candidus insuetum miratur limen Olympi
 sub pedibusque videt nubes et sidera Daphnis.
 Ergo alacris silvas et cetera rura voluptas
 Panaque pastoresque tenet Dryadasque puellas.

60 Nec lupus insidias pecori nec retia cervis
 ulla dolum meditantur : amat bonus otia Daphnis.
 Ipsi laetitia voces ad sidera jactant
 intonsi montes ; ipsae jam carmina rupes,
 ipsa sonant arbusta : «Deus, deus ille, Menalca !»

65 Sis bonus o felixque tuis ! en quattuor aras :
 ecce duas tibi, Daphni, duas, altaria, Phoebo.
 Pocula bina novo spumantia lacte quotannis,
 craterasque duo statuam tibi pinguis olivi,
 et multo in primis hilarans convivia Baccho,
 70 ante focum, si frigus erit, si messis, in umbra
 vina novum fundam calathis Ariusia nectar¹.

Cantabunt mihi Damoetas et Lyctius Aegon ;
 saltantes Satyros imitabitur Alpheisiboeus.
 Haec tibi semper erunt et cum sollemnia vota
 75 reddemus nymphis, et cum lustrabimus agros.

Dum juga montis aper, fluvios dum piscis amabit,
 dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadae,
 semper honos nomenque tuum laudesque manebunt.
 Ut Baccho Cererique, tibi sic vota quotannis
 80 agricolae facient ; damnabis tu quoque votis.

¹ Litt. Je ferai couler des coupes du vin d'Ariusium (= de Chios), un nouveau nectar (= un rival du nectar ?)